

การบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรม
ทางเพศที่เหมาะสมที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

**Psychodynamic-Interpersonal Group counselling on Appropriate Sexual
Behaviors of Upper Secondary School Male Students**

อภิเชษฐ จันทนา¹ / สุรินทร์ สุทธิชาติพิย์² / วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์³

Apichet Juntana / Surin Suthithatip / Warakorn Supwirapakorn

^{1,2,3} สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Program In Counseling Psychology, Faculty of Education, Burapha University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 70 คน เพื่อเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 28 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสองทาง (Two Factor one between and one within subject design) พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls method)

ผลการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระยะทดลองไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่ในระยะติดตาม

ผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางเพศ, การบูรณาการการปรึกษา, พลวัตทางจิต, การสร้างสัมพันธภาพ

Abstract

This research was a mixed method study. Its purposes were 1) to study appropriate sexual behaviors of upper secondary school male students and 2) to study the results of the integration of psychodynamic-interpersonal group counseling for their appropriate sexual behaviors. The samples were 70 informants with an in-depth interview for the data collection and 28 upper secondary school male students which were equally divided into an experimental group and a control. The research tools were the test on appropriate sexual behaviors and the program of the integration of psychodynamic-interpersonal group counseling for appropriate sexual behaviors. The statistics used to analyze the data were the two-way repeated measure ANOVA (Two-Factor one between and one within-subject design) and the post-hoc multiple comparison tests based on the Newman-Keuls method. The result showed that the interaction between the method and the experimental period was at the statistical significance of .05. The students integrated into the program over the trial session were not different from the control group while the follow-up session was higher than the control one at the statistical significance of .05. Having been integrated into the program, they got higher rate under the posttest and the follow-up sessions than the pre-test interval at the statistical significance of .05.

คำสำคัญ: sexual behaviors, integration counseling, psychodynamic, interpersonal

บทนำ

พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในกลุ่มวัยรุ่นของไทยนั้นเกิดจากในปัจจุบันที่เด็กวัยรุ่นไทยส่วนหนึ่งมองว่าการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา เนื่องจากเด็กเหล่านี้ได้ซึมซับรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจนลืมรักษานบธรรมเนียมและวัฒนธรรมไทยที่ผู้ใหญ่จะสอนเด็กผู้หญิงไว้ว่าต้องรักษาวลสงวนตัว ภาพสะท้อนจากงานวิจัย การวิเคราะห์ท้าวทกรรมละครสะท้อนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้แสดงอย่างชัดเจนว่าการที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เสรีมากขึ้นทำให้การมองเห็นคุณค่าตนเองเปลี่ยนไป การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่น ส่งผลให้วัยรุ่นมองกิจกรรมทางเพศเป็นเพียง “การแลกเปลี่ยน” อารมณ์ และวัตถุทางเพศ ยิ่งเมื่อมีบ่อยครั้งขึ้นการเคารพและเห็นคุณค่าตนเองก็จะยิ่งน้อยลง นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กวัยรุ่นสมัยนี้มีเพศสัมพันธ์กันโดยที่ยังไม่แต่งงานกันมากขึ้น โดยเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ทั้งนี้อาจเพราะรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งทำให้มีอิสรภาพทางเพศมากขึ้น แต่จากเหตุการณ์ในละครสะท้อนให้เห็นแล้วว่า ผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายเสียเปรียบในสถานการณ์ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นความเสียเปรียบทางด้านร่างกายที่อาจเกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา และความเสียเปรียบทางด้านจิตใจอันเกิดจากความกังวลจากผลการกระทำดังกล่าว โดยที่ผู้ชายไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้เลย นอกจากคิดว่าทำอย่างไรจะได้สาวบริสุทธิ์มาเป็นแฟน โดยที่บางครั้งถ้าได้ไปแล้วก็ยังไม่รู้ว่าจะลงเอยด้วยการแต่งงานหรือไม่ (Juntana,2014)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศในประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นไปที่การสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจถึงสาเหตุแห่งที่มาของพฤติกรรมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยง ผู้วิจัยเห็นว่าองค์ความรู้จากงานวิจัยดังกล่าวมานั้น มาเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาในเรื่องเพศของสังคมไทย และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งเป้าหมายพื้นที่การวิจัยไปที่จังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากจังหวัดกำแพงเพชรกำลังประสบปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น มีสถิติอยู่ในสถานการณ์รุนแรงที่สุด มีแม่วัยรุ่นคลอดบุตรสูงสุดอันดับต้นๆ ของประเทศหลายปีติดต่อกัน มีสถิติที่ระบุไว้ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกำแพงเพชรจากรายงานการคลอดของโรงพยาบาลในจังหวัดกำแพงเพชรปี 2558 ได้รายงานสถานการณ์การคลอดของหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี (Bureau of Reproductive Health, 2016) คิดเป็นร้อยละ 45.6 ของประเทศ ซึ่งสถานการณ์มีแนวโน้มสูงขึ้น แม้ว่าจะมีหน่วยงานหลายหน่วยงานในจังหวัด เช่น พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานสาธารณสุข

จังหวัดกำแพงเพชร สถาบันการศึกษา และองค์กรเอกชนอื่นๆ มาช่วยกันแก้ไขปัญหา แต่กลับพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ก็ยังไม่มีทีท่าว่าจะลดลง และจากการศึกษาของ Krisanapant (2014) และ Polprasert (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร และได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ก่อนวัยอันควรไว้ คือ “ต้องอาศัย ความร่วมแรง ร่วมใจ ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ศาสนา โดยผลักดันอย่างมีส่วนร่วมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง” โดยการร่วมกันแก้ไขปัญหาในเชิงบูรณาการร่วมกัน (Ratta, 2015) ซึ่งการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะนักจิตวิทยาการศึกษา และเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร ได้มองเห็นว่าจิตวิทยาการศึกษามีเป้าหมายในการช่วยเหลือบุคคลเพื่อให้มีการปรับตัว แก้ไขปัญหาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ให้เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยและเหมาะสม หลีกเลี่ยงภาวะเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการศึกษากลุ่มแบบบูรณาการ มาศึกษาว่าการศึกษากลุ่มแบบบูรณาการนั้นจะสามารถควบคุมและสื่อสารในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายวัยรุ่นได้จริงหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการให้การปรึกษา และป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชายวัยรุ่นต่อไป

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในเรื่องนี้จึงสนใจที่จะศึกษาและนำกระบวนการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงการแสดงออกทางเพศของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาให้เกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น ผู้วิจัยได้ออกแบบ โปรแกรมดังกล่าวเป็นการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อศึกษาผลของการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้มีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) รายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลหลักสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ใช้ในการสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ใช้เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 70 คน ประกอบด้วย นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 40 คน นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 20 คน ครูแนะแนวจำนวน 2 คน ครูประจำชั้นจำนวน 6 คน และครูฝ่ายปกครองจำนวน 2 คน เพื่อเก็บข้อมูลวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และนำผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาสังเคราะห์เพื่อสร้างข้อคำถามในแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม มีขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : การสังเคราะห์องค์ประกอบที่ใช้วัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมโดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

1) การสังเคราะห์ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พัฒนาการทางเพศและปัญหาทางเพศในเด็กและวัยรุ่น พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม และงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ได้โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

2) ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษางานวิจัย เรื่อง วิเคราะห์ว่าทฤษฎีละครสะท้อนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย (Juntana, 2014) ซึ่งเป็นงานวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระของผู้วิจัยเอง และได้รับการตอบรับให้นำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติ The Fourth Asian Conference on Psychology and the Behavioral Sciences 2014 ณ ประเทศญี่ปุ่น นำมาประกอบการอ้างอิงร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำข้อมูลมายืนยันในด้านความตรงของเนื้อหา

3) นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและอนุญาตให้ใช้

ประกอบด้วยข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม การพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ และการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4) เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 70 คน ประกอบด้วย นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 40 คน นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 20 คน ครูแนะแนวจำนวน 2 คน ครูประจำชั้นจำนวน 6 คน และครูฝ่ายปกครองจำนวน 2 คน เพื่อเก็บข้อมูลวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 : การสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

นำองค์ประกอบของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่สังเคราะห์ได้ไปสร้างข้อคำถามกำหนดเนื้อหาที่ถามในแต่ละองค์ประกอบ โดยยึดตามนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของแต่ละองค์ประกอบจากการสังเคราะห์โครงสร้างของแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 : การหาความตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

1) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับพัฒนาการและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของเยาวชน และมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านการสร้างแบบวัดจำนวน 5 ท่าน

2) ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อว่าสามารถใช้วัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ เมื่อผลจากการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิถูกส่งกลับมาและปรับแก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว แบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมฉบับนี้ก็จะ เป็นแบบวัดที่ดีสามารถวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้อย่างดี

3) ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ

4) นำแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วและตัดข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ออก 18 ข้อ เหลือข้อคำถามจำนวน 42 ข้อ ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ในการศึกษาจริงที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

5) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ โดยการวิเคราะห์ค่าระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) และค่าความเชื่อมั่น สอดคล้องภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.89

ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาผลของการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 125 คน The Secondary Educational Service Area Office 41 (2015)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2558 จากนั้นให้นักเรียนทำแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม คัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ได้แก่นักเรียนจำนวน 35 คน โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จึงทำการเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง สอดถามความสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง และสุ่มเข้ากลุ่ม (random assignment) เพื่อให้ได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนกลุ่มควบคุมจะใช้วิธีการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียนตามปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

โปรแกรมการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการบูรณาการการศึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพ มีรายละเอียดดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดเนื้อหาและขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

2) นำโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของความสอดคล้องทั้งในด้านเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี เทคนิค วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการและการประเมินผลทำให้การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

3) ผู้วิจัยนำโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยใช้โปรแกรมครั้งที่ 1-2 เรื่อง การสร้างสัมพันธภาพ โปรแกรมครั้งที่ 3 เรื่อง การฟังเพื่อทราบเรื่องราว และ โปรแกรมครั้งที่ 4 เรื่อง การเล่าเรื่องแบบอิสระในการทดลองใช้โปรแกรม เพื่อสังเกตพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม พร้อมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอน เนื้อหา วิธีการและเวลาที่ใช้ในการทดลองของโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพ ตลอดจนเพื่อหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการทดลอง แล้วนำกลับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง จากนั้นปรับแก้ไขโปรแกรมก่อนนำไปใช้จริง

4) ผู้วิจัยนำโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษาพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 14 คน โดยมีการให้การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 18 ครั้ง เป็นเวลา 9 สัปดาห์ มีการทดสอบในระบะก่อนการทดลอง สัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้การปรึกษาใดๆ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาทดลอง	ก่อน	หลัง		ติดตามผล
สัปดาห์ที่	1	2-10	11-14	15
การดำเนินการทดลอง	การทดสอบระยะก่อนการทดลอง	การทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง แล้วทำการทดสอบในสัปดาห์สุดท้าย	→	ทดสอบในระยะติดตามผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมในระลอกก่อนการทดลอง ระลอกหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-measures analysis of variance) : One between-subjects variable and one within-subjects variable) ของ (Howell) 2007: 449-460) และเมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Procedure)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1

คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระย่ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ก่อน ทดลอง	หลังทดลอง	ติดตาม ผล		ก่อน ทดลอง	หลังทดลอง	ติดตาม ผล
1	56	86	151	1	85	109	132
2	84	96	124	2	66	72	74
3	72	77	136	3	91	109	103
4	88	93	113	4	81	83	98
5	61	94	99	5	63	90	71
6	86	89	103	6	87	61	79
7	67	81	102	7	56	89	98
8	84	96	124	8	93	70	83
9	58	89	136	9	119	106	96
10	89	113	120	10	86	114	100
11	89	94	105	11	86	96	62
12	46	86	111	12	73	76	64
13	58	81	120	13	80	78	80
14	64	99	103	14	68	100	94
Mean	71.57	91.00	117.64	Mean	81.00	89.50	88.14
SD	14.80	9.09	15.50	SD	15.68	16.74	18.63

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระย่ก่อนการทดลอง
หลังการทดลอง และติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ได้รับ โปรแกรมการบูรณาการการประกษากลุ่มแบบ
พลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธ์ภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย เป็น 71.57, 91.00 และ 117.64 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 14.80, 9.09

และ 15.50 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 81.00 , 89.50 และ 88.14 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 15.68, 16.74 และ 18.63 ตามลำดับ

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นนี้ด้วยสถิติทดสอบ Mauchly's Test ผลปรากฏว่า ค่าความแปรปรวนของผลต่างคะแนนทุกคู่ต้องเท่ากัน (compound symmetry) คือ Mauchly's $W = .854$, Chi-Square (2) = 3.936 ($p = .140$) แสดงว่าข้อมูลที่ใช้ไม่ละเมิดข้อตกลงเกี่ยวกับคุณสมบัติ Sphericity ของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำที่กำหนด ดังแสดงผลตารางที่ 2

ตารางที่ 2

การตรวจสอบ Mauchly's Test of Sphericity^b

Within Subjects Effect	Mauchly's <i>W</i>	Approx. Chi- Square	<i>df</i>	Sig.	Epsilon ^a		
					Greenhouse- Geisser	Huynh- Feldt	Lower- bound
Interval	.854	3.936	2	.140	.873	.966	.500

เมื่อพบว่าข้อมูลไม่ละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measures Designs: One Between Subjects Variable and One Within- Subjects Variable) แสดงผลในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง

<i>Source of Variation</i>	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between subjects	9950.95	27	1426.73		
Group (G)	1085.76	1	1085.76	3.184	.086
SS w/ in group	8865.19	26	340.97		
Within subjects	25098.00	56	7965.02		
Interval (I)	9919.31	2	4959.65	27.05*	.000
I x G	5644.02	2	2822.01	15.39*	.000
I x SS w/ in group	9534.67	52	183.36		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลอง พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองและผลหลักของวิธีการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลหลักของระยะเวลาของการทดลอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือวิธีการทดลองและระยะเวลาส่งผลร่วมกันต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4

ผลการวิเคราะห์ผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ก่อนการทดลอง					
Between groups	622.286	1	622.286	2.638	.108
Error	18399.86	78	235.89		
หลังการทดลอง					
Between groups	15.750	1	15.750	0.067	.771
Error	18399.86	78	235.89		
ติดตามผล					
Between groups	6091.750	1	6091.750	25.824*	.000
Error	18399.86	78	235.89		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง ต่อคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้ ในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมไม่แตกต่างกัน ขณะที่ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 5

ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลา ในกลุ่มทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between subjects	13	2321.452	178.573		
Interval	2	14979.476	7489.738	41.194*	.000
Error	26	4727.190	181.815		

*p<.05

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมที่เหมาะสมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างในการทดสอบย่อย จึงทำการทดสอบภายหลัง (Post-hoc) ซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เลือกวิธีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Newman – Keuls Method โดยแสดงผลตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบ Newman – Keuls Method Wongnam (1995)

\bar{X}	ระยะติดตามผล	ระยะหลังทดลอง	ระยะก่อนทดลอง
	34.70	36.30	75.10
34.70	-	1.60	40.40*
36.30		-	38.80*
75.10			-
r		2	3
q.95(r, 18)		2.97	3.61
q.95 (r, 18) $\sqrt{(MS_{error}/n)}$		4.01	4.87

*p < .05

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 คู่ คือ คะแนนเฉลี่ยระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และคะแนนเฉลี่ยระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และคะแนนเฉลี่ยระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมภายหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่านักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ในระยะหลังการทดลองแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุม

3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระยะติดตามผลแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุม

4. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมภายหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับ โปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักเรียนชายชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

5. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่กล่าวว่า นักเรียนที่ได้รับ โปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่สามารถปรับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และพัฒนาพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมให้กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ จึงมีประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่ ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง หรือตลอดจนผู้ที่สนใจสามารถนำโปรแกรมการบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาได้

2. การบูรณาการการปรึกษากลุ่มแบบพลวัตทางจิตกับการสร้างสัมพันธภาพต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแก้ไขพฤติกรรมของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เยาวชนกลุ่มนี้กลับมากระทำผิดซ้ำอีก

เอกสารอ้างอิง

- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. (2530). *ทฤษฎีการให้คำปรึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศน จารุศักดิ์ศรี. (2559). *การพัฒนาสมรรถนะแห่งตนโดยใช้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีโปรแกรมประสาทสัมผัส*. ปรินญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธันตภณ ตะพังพินิจการ. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี*. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรลักษณ์ ไกบุตร. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1 จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (แขนงวิชาการแนะแนว) สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สังจา ทาโต. (2550). *การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรของวัยรุ่นไทย*. *วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 1(2): 19-28.
- สุชาติ รัตตา. (2558). *การพัฒนารูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในจังหวัดกำแพงเพชร*. ปรินญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สุมาลี สวายสอาด. (2550). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2554). *การปรึกษากลุ่ม พิมพ์ครั้งที่ 3*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Chiao C, Yi CC. (2011). Adolescent premarital sex and health outcomes among Taiwanese youth: Perception of best friends' sexual behavior and the contextual effect. *AIDS Care*. 23(9), 1083–1092.
- Corey, G. (2004). *Theory and practice of group counseling* (6 th ed.) CA: Thomson Brooks/Cole.

Howell, D.C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson Wadsworth.

Jeff E. Brooks-Harris. (2008) . *Integrative Multitheoretical Psychotherapy*. Lahaska Press. U.S.A: New York.

Juntana, A. (2014). *The discourse analysis of social reflection Drama of sexual behavior of teenagers*. The Asian Conference on Psychology and the Behavioral Sciences 2014 Official Conference Proceedings. Osaka, Japan.

Zhang HM, Liu BH, Zhang GZ et al. (2007). Prevalence and correlates of sexual behaviors among university students: A study in HEFEL, China. *EUR J Contracept Report Health Care*. 12(2): 138-147.

Translated Thai References

Chatsupaku, K. (1987). *Theory of counseling*. Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]

Jarusaksri, T. (2016). *The development of self mastery through Neuro-Linguistic programming group counseling*. Doctor's Thesis of Philosophy (Counseling Psychology), Burapha University. [in Thai]

Khaiboot, W. (2010). *Factors affecting appropriate sexual expression behaviors of female students at girls schools under the Office of UdonThani Educational Service Area 1 in Udon Thani Province*. Master' Thesis of Education (Guidance), Sukhothai Thammathirat Open University. [In Thai]

Thato, S. (2007). Premarital sexual behavior among Thai adolescents. *Journal of Nursing*, Naresuan University. 1(2) : 19-28. [in Thai]

Taphangphinijkarn, T. (2007). *Factors effecting risked sexual behavior among male adolescence students in Amphoe Sai Yok Changwat Kanchanaburi*. Master' Thesis of Arts (Community Psychology), Silpakorn University. [in Thai]

- Ratta, S. (2015). *The model development of prevention and solution in premature pregnancy of teenagers in Kamphaengphet Province*. Doctor's Thesis of Philosophy (Administration and Development Strategy), Kamphaeng Phet Rajabhat University. [in Thai]
- Suaysaar, S. (2007). *Psychosocial factors related to sex risk behavior among junior high school students in Bangkok*. Master's Thesis of Science (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Wisessuwan, A. (2011). *Group Counseling* (3rd ed.), Chonburi : Burapha University. [in Thai]

ผู้เขียน

นายอภิเชษฐ จันทนา

สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

โทรศัพท์ : 083-3264356 อีเมล : Chet_juntana@hotmail.com

Author

Mr. Apichet Juntana

Counseling Psychology Program, Faculty of Education, Burapha University

169 Longhaad Bangsaen Road, Saensook, Mueang, Chonburi 20131

Tel. 083-3264356 E-mail : Chet_juntana@hotmail.com

